



**У Х В А Л А**  
**ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ**  
**ПЕРШОГО СЕНАТУ**  
**КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тищука Валерія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України, пункту 6 частини другої статті 16 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“**

м. К и ї в  
19 квітня 2022 року  
№ 32-3(I)/2022

Справа № 3-33/2022(68/22)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинов Олександр Миколайович (голова засідання),  
Завгородня Ірина Миколаївна,  
Кривенко Віктор Васильович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тищука Валерія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України, пункту 6 частини другої статті 16 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

**у с т а н о в и л а:**

1. Тишук В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 8, 21, частинам другій, третій статті 22, частині першій статті 24, частині першій статті 64 Конституції України (конституційність) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), пункту 6 частини другої статті 16 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІ зі змінами (далі – Закон).

Статтями 328 та 333 Кодексу регулюються питання щодо права на касаційне оскарження та відмови у відкритті касаційного провадження.

Згідно зі статтею 16 Закону одноразова грошова допомога у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві (далі – одноразова грошова допомога), призначається і виплачується у разі „встановлення військовослужбовцю строкової військової служби, військовозобов'язаному або резервісту, якого призвано на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, інвалідності, що настала внаслідок поранення (контузії, травми або каліцтва), заподіяного військовослужбовцю строкової військової служби, військовозобов'язаному або резервісту при виконанні обов'язків військової служби або служби у військовому резерві, або не пізніше ніж через три місяці після звільнення із служби, закінчення зборів, проходження служби у військовому резерві, але внаслідок захворювання або нещасного

випадку, що мали місце в період проходження строкової військової служби, цих зборів, служби у військовому резерві“ (пункт 6 частини другої).

З матеріалів конституційної скарги вбачається, що Житомирський окружний адміністративний суд рішенням від 29 листопада 2019 року, залишеним без змін постановою Сьомого апеляційного адміністративного суду від 17 лютого 2020 року, відмовив Тищуку В.В. у задоволенні позовних вимог щодо визнання протиправним і скасування рішення Міністерства оборони України про відмову у призначенні одноразової грошової допомоги в розмірах та порядку, визначених у статті 16 Закону.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 21 жовтня 2021 року відмовив у відкритті провадження за касаційною скаргою Тищука В.В., зазначивши, що жодних підстав для касаційного оскарження судових рішень судів попередніх інстанцій та прийняття Верховним Судом до розгляду касаційної скарги у справі незначної складності, передбачених частинами четвертою, п'ятою статті 328 Кодексу, не наведено.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані положення Кодексу та Закону є неконституційними, оскільки звужують та порушують його конституційні права, не відповідають принципу справедливості та порушують конституційний принцип рівності.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону та якщо, зокрема, з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої статті 77); у разі якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку

з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя статті 77).

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, остаточним судовим рішенням у його справі, у якому застосовані оспорювані положення Кодексу та Закону, є ухвала Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 21 жовтня 2021 року.

Ураховуючи час, який минув з дня набрання чинності остаточним судовим рішенням у справі Тищука В.В. до дня подання ним конституційної скарги, а також відсутність клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України вважає, що автор клопотання не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151<sup>1</sup>, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

**у х в а л и л а:**

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Тищука Валерія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої

статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України, пункту 6 частини другої статті 16 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ  
ПЕРШОГО СЕНАТУ  
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**